

ἐν 269, σ. 274.

Ἄρθρον Α'. Ἡ προῖκα δὲν χαλνᾷ καὶ ἐν καιρῷ ἐπιστροφῆς δὲν ἡμπορεῖ νὰ λείψῃ τὸ παραμικρόν, ἀλλ' ἐπιστρέφεται ὡς δίδεται, ἀφοῦ γίνῃ ἡ δικαία αὔξησις καὶ ἐλάττωσις.

Ἄρθρον Β'. Τὸ προικοσύμφωνον πρέπει νὰ συντάσσεται καὶ ὑπογράφηται ὑπὸ τοῦ ἐνορίτου ἱερέως καὶ νὰ μαρτυρῇται ὑπὸ ἀξιολύστον μαρτύρων.

Ἄρθρον Γ'. Νὰ τίθεται εἰς τὸ προικοσύμφωνον ἡ τιμὴ ἐκάστου ἐνδύματος καὶ πράγματος.

Ἄρθρον Δ'. Τὰ δῶρα τὰ ὁποῖα ἡ νέα ἐπὶ τοῦ γάμου προσφέρει εἰς τὰ πενθερικά της καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν, ἐπειδὴ δὲν λογίζονται προῖκα, νὰ μὴ ἐγγράφονται εἰς τὸ προικοσύμφωνον.

Ἄρθρον Ε'. Χρεωστεῖ ὁ νέος νὰ φυλάττῃ σημείωσιν μὲ μαρτυρίας, τὰ ὅσα ἐκ τῶν δώρων καὶ τοῦ χειροφιλήματος συνάξῃ ἡ νέα χρήματα.

Ἄρθρον Σ'. Ὅταν οἱ γονεῖς προικίζουσι τὴν νέαν, ἢ μὲ χωράφιον, ἢ μὲ ἀμπέλιον, ἢ μὲ ὀσπῆτιον, χρεωστοῦσι νὰ ἐγγράφωσι τοῦτο εἰς ὄνομα τῆς θυγατρὸς των, μὲ τὸ προσῆκον ταπὶ ἢ χοτζέτι.

Ἄρθρον Ζ'. Τὸ λεγόμενον νάχτι, νὰ γράφεται ρητῶς εἰς ὄνομα τῆς νέας, ὁ δὲ νέος, λαμβάνων τοῦτο εἰς χεῖρας, νὰ δίδῃ ἀσφάλειαν . . .

Ὁ Σισανίου Ἀλέξανδρος ἀποφαίνεται.

1031

1867. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ φερμανίου τῆς 18 Φεβρουαρίου 1856,

ἐν 261, Α', σ. 40–50. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 1004.

1032

1867. Πρακτικόν, ἀπὸ 23 Ἀπριλίου, κατοίκων Κοινότητος Εὐφημιανῶν τῆς Χίου,

περὶ ἀγρονομικῶν διατάξεων, ἐν 161, σ. 66–67. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 1025.

1033

1867. Γράμμα πΚ., τῆς 16 Δεκεμβρίου,

ἐν 178, σ. 234.

« . . . ἐντέλλεται . . . τοὺς μὲν παλαιοὺς μικτοὺς γάμους παρέλθῃ ἐν σιγῇ, διαλύσῃ δὲ τὸν ἐσχάτως γενόμενον μικτὸν γάμον, ὡς παράνομον . . . ».

1034

1867. Πρακτικὸν Συνόδου πΚ., τῆς 24 Αὐγούστου,

ἐν 178, σ. 233.

« . . . ὁ μικτὸς γάμος Ἀρμενίσσης γυναικὸς μετ' ὀρθοδόξου, τελεσθεὶς παρ' ὀρθοδόξου ἱερέως . . . ἐστὶν ἄκυρος καὶ μηδόλως γεγεννημένος . . . ».